

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: L. M.
bytem
zastoupen Mgr. Zdeňkem Machálkem, advokátem
sídlem Růžová 1254, 686 01 Uherské Hradiště

proti
žalovanému: Ministerstvo dopravy
odbor agend řidičů
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2019, č. j. 292/2019-160-SPR/8,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2019, č. j. 292/2019-160-SPR/8, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 2. 1. 2019, č. j. KUZL-67331/2018, sp. zn. KUSP-67331/2018/DOP/Mu, **se zrušuje**.
- III. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **17 399 Kč**, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Zdeňka Machálka, advokáta se sídlem Růžová 1254, 686 01 Uherské Hradiště.
- IV. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za návrh na vydání předběžného opatření ve výši 1 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Zdeňka Machálka, advokáta se sídlem Růžová 1254, 686 01 Uherské Hradiště.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) svou žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2019, č. j. 292/2019-160-SPR/8 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 2. 1. 2019, č. j. KUZL-67331/2018, sp. zn. KUSP-67331/2018/DOP/Mu (dále též „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přezkumu“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo v rámci přezkumného řízení podle ust. § 97 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodnuto o zrušení rozhodnutí Městského úřadu Uherského Hradiště, odboru dopravních a správních agend, ze dne 10. 8. 2018, č. j. MUUH-DSA/61889/2018/GaP, sp. zn. Spis/6404/2018 (dále jen usnesení o zastavení přestupkového řízení“), kterým bylo rozhodnuto o zastavení přestupkového řízení vedeném vůči žalobci, neboť skutek, o kterém bylo řízení vedeno, se nestal nebo není přestupkem.
3. Žalobce se měl dopustit přestupkového jednání spočívajícího v tom, že dne 20. 4. 2018 v době od 9:25 hod. v katastrálním území obce Zlechov a Buchlovice na silnici č. I/50 tím, že řídil osobní motorové vozidlo zn. a předjížděl vozidlo v případech, kdy je to obecnou, místní či přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno.

II. Napadené rozhodnutí

4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný k odvolacím námitkám uvedl, že bylo žalobci v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu umožněno, aby se k zahájení přezkumného řízení a jednotlivým podkladům vyjádřil, popř. navrhl doplnění dokazování.
5. Pokud se jedná o námitku nedodržení subjektivní lhůty podle ust. § 96 správního řádu, žalovaný doplnil, že se prvostupňový správní orgán dozvěděl o důvodu k zahájení přezkumného řízení dne 21. 9. 2018, kdy podle razítka podatelny obdržel spisovou dokumentaci. Teprve od tohoto okamžiku začala běžet dvou měsíční lhůta pro zahájení přezkumného řízení, která skončila dne 21. 11. 2018, tedy v den, kdy bylo vydáno prvostupňovým orgánem usnesení o zahájení přezkumného řízení ve smyslu ustanovení § 95 odst. 1 správního řádu.
6. Žalovaný podpůrně odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně rozsudky sp. zn. 2 As 74/2013-45 a sp. zn. 9 As 183/2014. Prvostupňové rozhodnutí tedy bylo vydáno podle jeho názoru v souladu se zákonem, a proto odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

III. Žaloba

7. V žalobě bylo namítáno zahájení přezkumné řízení v rozporu se zákonem, neboť nebyla dodržena subjektivní lhůta dvou měsíců ve smyslu ust. § 96 odst. 1 správního řádu. Konkrétně žalobce argumentoval tím, že počátek jejího běhu je nutné spojovat

s okamžikem provedení kontroly na Městském úřadu Uherského Hradiště dne 11. 9. 2018, v rámci které došlo podle téhož dne vyhotoveného protokolu k převzetí spisové dokumentace ve výše uvedené přestupkové věci žalobce oprávněnou úřední osobou prvostupňového (nadřízeného) správního orgánu. Pokud tedy bylo přezkumné řízení zahájeno až vydáním usnesení ze dne 21. 11. 2018, č. j. KUZZL-80723/2018 (dále je „usnesení o zahájení přezkumného řízení“), stalo se tak až po uplynutí subjektivní lhůty stanovené zákonem.

8. Současně žalobce s odkazem na ustálenou judikaturu zdůraznil, že je nutné vykládat prekluzivní lhůtu k zahájení přezkumného řízení restriktivně a vázat ji na objektivně zjištěnou skutečnost. V nyní posuzované věci se spisový materiál prokazatelně dostal do sféry dispozice prvostupňového správního orgánu dne 11. 9. 2018, přičemž není podstatné, že došlo v důsledku vnitřních pravidel a postupů při nakládání s písemnostmi v úředním styku k zaevidování jeho převzetí na podatelnu až dne 21. 9. 2018. S ohledem na skutečnost, že bylo přezkumné řízení zahájeno v rozporu se zákonem, žalobce krajskému soudu navrhl, aby napadené a prvostupňové rozhodnutí zrušil a uložil žalovanému povinnost k náhradě nákladů soudního řízení.
9. Následně byl krajskému soudu ze strany žalobce doručen dne 30. 8. 2019 návrh na vydání předběžného opatření, který byl odůvodněn tím, že došlo v důsledku vydání prvostupňového a napadeného rozhodnutí k pokračování v přestupkovém řízení a vydání rozhodnutí Městského úřadu Uherského Hradiště ze dne 20. 5. 2019, č. j. MUUH-DSA/40090/2019/GaIP (dále jen „rozhodnutí o přestupku“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku a byl mu vedle pokuty uložen rovněž zákaz řízení motorových vozidel na dobu šest měsíců.
10. Současně žalobce poukázal na skutečnost, že bylo sice odvolací řízení z důvodu podání výše uvedené žaloby přerušeno, ale pouze do dne 31. 10. 2019. Proto žalobce navrhl, aby krajský soud věc projednal mimo pořadí a předběžným opatřením prvostupňovému správnímu orgánu uložil povinnost zdržet se vydání rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o přestupku až do vydání pravomocného rozhodnutí o žalobě vedené pod sp. zn. 33 A 26/2019. V této souvislosti argumentoval hrozbou vzniku vážné újmy, spočívající v tom, že by pro něj mělo nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku a uloženého zákazu řízení za následek vznik nenávratné materiální a nemateriální újmy. Žalobce totiž působí v desítkách obchodních společností, jejichž činnost zajišťuje ze tří kanceláří (Praha, Brno a Uherské Hradiště), což je úzce provázáno s potřebou disponovat řidičským oprávněním. Doposud se navíc žádného jiného přestupku nedopustil.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

11. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný v podstatě zrekapituloval odůvodnění napadeného rozhodnutí, když ve vztahu k žalobní námitce nedodržení subjektivní lhůty pro zahájení přezkumného řízení poukázal na skutečnost, že prvostupňový správní orgán obdržel správní spis podle razítka podatelny až dne 21. 9. 2018. Teprve v tomto okamžiku disponoval v souladu s judikaturou veškerými dokumenty a informacemi nezbytnými k posouzení toho, zda bylo rozhodnutí o zastavení přestupkového řízení ve věci žalobce vydáno v souladu se zákonem či nikoliv. Lhůta k zahájení přezkumného řízení proto byla podle názoru žalovaného dodržena, neboť

nelze počátek jejího běhu spojovat s okamžikem provedení kontroly dne 11. 9. 2018, na základě které byla spisová dokumentace teprve vyžádána.

12. Na vyjádření žalovaného podal žalobce repliku, ve které opětovně odkázal zejména na právní názor Nejvyššího správního soudu, který byl vysloven v rozsudku ze dne 21. 5. 2015, č. j. 9 As 183/2014-34. Konkrétně poukázal na odlišné skutkové okolnosti, neboť byl v daném případě správní spis stavebnímu úřadu za účelem provedení přezkumného řízení doručen. V nyní posuzované věci ovšem došlo k jeho fyzickému převzetí ze strany oprávněné úřední osoby prvostupňového správního orgánu, a to v den provedení kontroly na Městském úřadu Uherského Hradiště (odkaz na vyhotovený protokol). Podle názoru žalobce nelze v souladu s ustálenou judikaturou vázat počátek běhu lhůty k zahájení přezkumného řízení na individuální pravidla a postupy dotčeného orgánu ohledně toho, kdy a jak budou získané dokumenty postoupeny příslušné úřední osobě k posouzení.

V. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

9. Krajský soud připomíná, že je výše uvedenou žalobou namítána nezákonnost přezkumného řízení a souvisejícího vydání prvostupňového a napadeného rozhodnutí pouze z toho důvodu, že nebyla dodržena subjektivní lhůta podle ust. § 96 odst. 1 správního řádu. S ohledem na tuto skutečnost se zdejší soud omezí v rámci rekapitulace obsahu správního spisu pouze na ty podklady, které mají přímý vztah k posouzení důvodnosti žaloby, aniž by se podrobně zabýval okolnostmi spáchání přestupku a jeho dosavadním projednáním v řízení před správními orgány.
10. Na základě skutečností zjištěných z policejní dokumentace a dalších důkazů provedených během ústního jednání bylo Městským úřadem Uherského Hradiště vydáno výše uvedené usnesení o zastavení přestupkového řízení. Následně proběhla dne 11. 9. 2018 u daného úřadu kontrola výkonu přenesené působnosti na úseku agendy projednávání přestupků souvisejících s provozem na pozemních komunikacích a na úseku agend řidičů ze strany pracovníků prvostupňového správního orgánu. V této souvislosti byly podle protokolu o kontrole zajištěny dva správní spisy za účelem případného provedení přezkumného řízení, mezi kterými byl rovněž správní spis ve věci přestupku žalobce (č. j. MUUH-DSA/61889/2018/GaIP-obv., sp. zn. Spis/6404/2018). Z protokolu vyplývá, že si dotčené spisy v originále převzal vedoucí kontrolní skupiny prvostupňového správního orgánu Mgr. V. M., což stvrdil svým podpisem. Na protokolu je poté umístěno razítko podatelny prvostupňového správního orgánu s datem 21. 9. 2018.
11. Následně bylo dne 21. 11. 2018 vydáno (tzn. vypraveno) usnesení o zahájení přezkumného řízení. Prvostupňový správní orgán poté vydal rozhodnutí o přezkumu, kterým rozhodl o zrušení usnesení o zastavení přestupkového řízení a věc vrátil Městskému úřadu Uherského Hradiště k dalšímu řízení. Odvolání žalobce bylo žalovaným zamítnuto, načež byla podána žalobě ve správním soudnictví.
12. K tomu krajský soud dodává, že Městský úřad Uherské Hradiště bez ohledu na tuto skutečnost pokračoval v projednání věci a vydal rozhodnutí o přestupku, proti kterému se žalobce odvolal a současně navrhl přerušování odvolacího řízení do doby, než bude o výše uvedené žalobě pravomocně rozhodnuto. Prvostupňový orgán

(tentokrát v postavení odvolacího orgánu) pak vydal usnesení ze dne 11. 7. 2019, č. j. KUZL- 45646/2019 (dále jen „usnesení o přerušení přestupkového řízení“), kterým bylo odvolací řízení v dané věci přerušeno do 31. 10. 2019.

13. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí odvolal, přičemž namítal nutnost přerušení řízení až do doby odpadnutí překážky, resp. vyřešení předběžné otázky soudem, zda bylo přezkumné řízení provedeno v souladu se zákonem. Žalovaný ovšem argumentaci žalobce nepřisvědčil a odvolání svým rozhodnutím ze dne 9. 8. 2019, č. j. 292/2019-160-SPR/12, zamítl. Odkázal přitom stejně jako prvostupňový správní orgán na běh promlčecí lhůty k projednání přestupku, do které se započítává také doba, po kterou bylo řízení přerušeno.

VI. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
15. V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
16. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, na jehož nařízení ani účastníci netrvali.
17. Žaloba je důvodná.
18. Krajský soud předně připomíná, že je předmětem této žaloby posouzení zákonnosti rozhodnutí vydaných v rámci přezkumného řízení, v důsledku kterých bylo zrušeno usnesení o zastavení přestupkového řízení a žalobce byl zatím nepravomocně uznán vinným ze spáchání přestupku. S ohledem na skutečnost, že má posouzení důvodnosti žaloby zásadní vliv na další průběh přestupkového řízení, které bylo na základě rozhodnutí prvostupňového správního orgánu přerušeno pouze do dne 31. 10. 2019, navrhoval žalobce vydání předběžného opatření.
19. Podle názoru zdejšího soudu ovšem není z důvodu procesní ekonomie nezbytné přistoupit k vydání předběžného opatření, protože jsou splněny podmínky pro přednostní projednání žaloby ve smyslu ust. § 56 odst. 1 s. ř. s.: *„Soud projednává a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly; to neplatí, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci.“*
20. Z obsahu usnesení o přerušení přestupkového řízení vyplývá, že prvostupňový správní orgán považoval stejně jako žalobce posouzení důvodnosti žaloby proti rozhodnutím vydaných v přezkumném řízení za předběžnou otázkou ve vztahu k dalšímu vedení přestupkového řízení. Kromě toho výslovně uvedl, že bylo řízení přerušeno pouze do 31. 10. 2019 z důvodu běhu promlčecí doby pro projednání přestupku, do které se započítává rovněž doba, po kterou je řízení přerušeno (ust. § 31 a ust. § 32 zákona č. 250/2015 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů).

21. S ohledem na výše uvedené jsou proto podle názoru krajského soudu dány důvody pro přednostní projednání a rozhodnutí žaloby proti napadenému rozhodnutí, která je založena výhradně na posouzení právní otázky ohledně počátku běhu subjektivní lhůty dvou měsíců k zahájení přezkumného řízení podle ust. § 96 odst. 1 správního řádu. Pokud by krajský soud naopak při splnění zákonných podmínek přistoupil k vydání předběžného opatření, kterým by bylo znemožněno pokračovat v přestupkovém řízení do doby projednání žaloby v pořadí, v jakém byla zdejšímu doručena, prakticky by jeho dokončení prvostupňovým (odvolacím) správním orgánem znemožnil. S ohledem na množství věcí projednávaných zdejším soudem a průměrnou dobu jejich vyřízení by totiž pravděpodobně nebylo možné, aby do doby uplynutí promlčecí doby pro projednání přestupku (11. 6. 2020) o žalobě bylo meritorně rozhodnuto.
22. Ve vztahu k samotnému posouzení důvodnosti žaloby je pak třeba vycházet z ust. § 96 odst. 1 správního řádu, které stanovuje, že: „*Usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat nejdéle do 2 měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od právní moci rozhodnutí ve věci.*“
23. Mezi stranami je předmětem sporu, zda lze za okamžik, kdy se prvostupňový správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl, třeba považovat den 11. 9. 2018, kdy došlo k fyzickému převzetí spisové dokumentace ve věci přestupku v rámci provedené kontroly nebo až den 21. 9. 2018, kdy byl správní spis podle razítka podatelny doručen do sídla prvostupňového správního orgánu. V prvním z uvedených případů by došlo k uplynutí subjektivní lhůty dvou měsíců ještě před tím, než bylo přezkumné řízení na základě výše uvedeného usnesení ze dne 21. 11. 2018 zahájeno, což by mělo za následek nezákonnost celého řízení, včetně v rámci něj vydaného prvostupňového a napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2016, č. j. 5 As 203/2015-141; všechna odkazovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).
24. Žalovaný v tomto ohledu argumentoval právním názorem Nejvyššího správního soudu v již uvedeném rozsudku ze dne 21. 5. 2015, č. j. 9 As 183/2014-34, ve kterém bylo konkrétně v bodu 17 uvedeno, že: „*Ze spisu vyplývá, že správní spis stavebního úřadu byl vyžádán dne 14. 7. 2010 krajským úřadem na základě podnětu, který na určité nesrovnalosti vydaného rozhodnutí o povolení užívání části stavby upozorňoval, avšak ve značně obecné rovině. Mezi stranami není sporné, že přezkumné řízení bylo zahájeno na základě skutečností vyplývajících ze spisu stavebního úřadu a ani z rozhodnutí krajského úřadu a stěžovatele nelze dovodit nic jiného. Spis byl doručen krajskému úřadu dne 23. 7. 2010. Tímto dnem tedy počala běžet subjektivní dvouměsíční lhůta, neboť krajský úřad tímto dnem disponoval veškerými dokumenty a informacemi, z nichž později usoudil, že rozhodnutí o povolení užívání stavby bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.*“
25. Krajský soud dává žalobci za pravdu v tom, že žalovaný záměrně nebo nedopatřením odkazuje na část textu daného rozhodnutí, aniž by zohlednil odlišné skutkové okolnosti nyní posuzovaného případu. Nelze samozřejmě rozporovat právní názor Nejvyššího správního soudu, podle kterého se může příslušný správní orgán dozvědět o důvodech pro zahájení přezkumného řízení zásadně až ve chvíli, kdy disponuje správním spisem, obsahujícím jednotlivé dokumenty a informace související

- s přecházejícím řízením. Ve výše citovaném rozhodnutí se nicméně jednalo o situaci, kdy si stavební úřad na základě podnětu správní spis za účelem posouzení důvodů pro zahájení přezkumného řízení vyžádal a ten mu byl následně doručen. Je tedy pochopitelné, že až od tohoto okamžiku měl možnost seznámit se s jeho obsahem.
26. V nyní posuzované věci ovšem došlo k fyzickému převzetí správního spisu ve věci přestupku žalobce oprávněnou úřední osobou prvostupňového správního orgánu, a to během kontroly prováděné na Městském úřadu Uherského Hradiště dne 11. 9. 2018. Tato skutečnost jednoznačně vyplývá z protokolu o provedené kontrole, který je ve správním spisu založen a jehož obsah nebyl žalovaným nijak zpochybněn. Právě v tomto okamžiku tak došlo k tomu, že byly správním orgánem příslušným k provedení přezkumného řízení soustředěny poznatky, důkazy a informace nezbytné za účelem posouzení toho, zda bylo usnesení o zastavení přestupkového řízení vydáno v souladu se zákonem či nikoliv.
27. Jak již bylo Nejvyšším správním soudem opakovaně judikováno, musí být začátek běhu subjektivní lhůty pro zahájení přezkumného řízení interpretován restriktivním způsobem, neboť se jedná o lhůtu mající prekluzivní charakter. Samotné zrušení již pravomocného rozhodnutí v rámci přezkumného řízení navíc představuje vždy zásah do právní jistoty účastníků řízení (viz k tomu obdobně Potěšil, L. In. Potěšil, L., Hejč, D. Rigel, F., Marek, D. Správní řád. Komentář. 1. vydání, Praha: C.H. Beck, 2015, s. 492-493), a to zejména za předpokladu, že se jedná o rozhodnutí, které jim bylo ku prospěchu (zastavení přestupkového řízení).
28. S ohledem na tuto skutečnost je nutné spojit počátek běhu prekluzivní lhůty s objektivně stanovitelnou a přezkoumatelnou skutečností, která není závislá na vnitřních pravidlech přezkumného orgánu nebo dokonce subjektivním rozhodnutí jeho konkrétních pracovníků. Pokud dojde k zahájení přezkumného řízení z vlastního podnětu správního orgánu, lze spojovat okamžik počátku běhu subjektivní lhůty s kontrolním či dohledovým zjištěním (viz k tomu obdobně Průcha, P. Správní řád s poznámkami a judikaturou. Praha: Leges, s.r.o., s. 285, pozn. 36). Nelze samozřejmě zpochybnit, že po samotném převzetí spisové dokumentace, ať už osobně nebo prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb, bude běžně následovat další administrace v rámci příslušného orgánu veřejné moci, než bude moci být věc prostudována a posouzena určenou oprávněnou úřední osobou (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2012, č. j. 7 Afs 14/2011-115).
29. Právě za tímto účelem je ovšem stanovena lhůta dvou měsíců, která oprávněné úřední osobě poskytuje obecně dostatek času na to, aby si správní spis prostudovala a učinila si předběžný úsudek o tom, zda byl právní předpis porušen či nikoliv. K tomu krajský soud dodává, že je třeba rozlišovat mezi zahájením přezkumného řízení a samotným vydáním rozhodnutí o výsledku přezkumu, které není výše uvedenou subjektivní lhůtou ohraničeno (nýbrž objektivní lhůtou v délce 15 měsíců od právní moci přezkoumávaného rozhodnutí) a může spočívat rovněž v zastavení přezkumného řízení, pakliže zákon nebyl porušen (ust. § 97 odst. 1 správního řádu).
30. Přijetím opačného výkladu by mohla nastat absurdní situace, kdyby pracovníci správního orgánu způsobem prostřednictvím nakládání se správním spisem v podstatě

sami rozhodovali o začátku běhu lhůty k zahájení přezkumného řízení, čímž by byl její účel zcela popřen. Z těchto důvodů se krajský soud ztotožňuje s argumentací žalobce, že došlo v nyní posuzované věci k počátku běhu dvou měsíční lhůty k zahájení přezkumného řízení již ke dni 11. 9. 2018, tedy v okamžiku faktického převzetí spisové dokumentace.

31. K tomu krajský soud dodává, že by bylo možné uvažovat o pozdějším začátku běhu dané lhůty za předpokladu, že by sice došlo k převzetí spisového materiálu oprávněnou úřední osobou, ale ta by jej bezprostředně poté dočasně postoupila například policejnímu orgánu za účelem prošetření, zda nedošlo ke spáchání trestného činu apod. V takovém případě by totiž bylo možné interpretovat podmínku faktické dispozice s dokumenty a informacemi potřebnými pro posouzení důvodů k zahájení přezkumného řízení odlišným způsobem. Obdobné skutečnosti však nevyplývají ani z vyjádření žalovaného, ale ani z obsahu spisové dokumentace, která byla na výzvu soudu doplněna rovněž o správní spis v samotné přestupkové věci žalobce.
32. Naopak z jednotlivých podkladů vyplývá, že příslušný správní spis osobně převzala stejná oprávněná úřední osoba prvostupňového orgánu, která posléze vydala jak usnesení o zahájení přezkumného řízení, tak rozhodnutí o přezkumu, kterým bylo zrušeno usnesení o zastavení přestupkového řízení. Není tedy zřejmé, z jakého důvodu bylo doručení správního spisu prvostupňovému správnímu orgánu vyznačeno razítkem podatelny na protokolu o provedené kontrole s více jak týdenním odstupem, resp. zda a jak bylo se správním spisem v mezidobí nakládáno.
33. Podle názoru krajského soudu je proto nutné v kontextu výše uvedené judikatury a skutkových okolností případu vycházet z toho, že k počátku běhu subjektivní lhůty pro zahájení přezkumného řízení došlo již dne 11. 9. 2018. Pakliže tedy prvostupňový správní orgán vydal usnesení o zahájení přezkumného řízení až dne 21. 11. 2018, učinil tak v rozporu se zákonem až poté, co již prekluzivní subjektivní lhůta ve smyslu § 96 odst. 1 správního řádu marně uplynula.

VII. Závěr a náklady řízení

34. Po důkladném přezkoumání napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, tedy shledal krajský soud žalobní námitku nezákonnosti zahájení a vedení přezkumného řízení jako důvodnou ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. a nezbylo mu tak, než napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, přičemž s přihlédnutím k charakteru zjištěného pochybení shledal krajský soud nezbytným též zrušení rozhodnutí prvostupňového správního orgánu ve výroku II. tohoto rozsudku (§ 78 odst. 3 s. ř. s.).
35. V této souvislosti krajský soud příslušnému správnímu orgánu ukládá, aby přezkumné řízení zastavil, neboť bylo v rozporu se zákonem zahájeno až po uplynutí subjektivní lhůty podle ust. § 96 odst. 1 správního řádu, která má prekluzivní charakter.
36. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měl plný úspěch ve věci žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení.

37. Ze soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady řízení za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a právnímu zástupci žalobce vznikly náklady za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava věci, sepsání žaloby a podání repliky) po 3 100 Kč a 1 úkon právní služby po 1 550 Kč (návrh na předběžné opatření po zahájení řízení) podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a dále má nárok na 3x režijní paušál po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu) a jedenkrát v poloviční výši (150 Kč). Jelikož je zástupce žalobce plátcem daně z přidané hodnoty, zvýšil krajský soud částku odměny za právní zastoupení o tuto daň (21 %). Celkem je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit částku 17 399 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
38. S ohledem na skutečnost, že žalobce již při podání návrhu na vydání předběžného opatření zaplatil soudní poplatek ve výši 1 000 Kč kolkovou známkou, aniž by bylo o jeho návrhu soudem samostatně rozhodnuto, bude tento poplatek vrácen podle ust. § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení na účet zástupce žalobce (výrok IV.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. září 2019

v.r.

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D.,

samosoudce

Za správnost vyhotovení:

K. M.